

למלך שרצה לשמר את עבדו, אמר לו, עשה (חותם) כמו דיוון החותם שלו. כל זמן שהוא ריוון יראה עלייך, כלם יזועו ויפחדו מך. אמר בך מתוך אהבה עליונה שאוהב אותו המלך, ממנו בידו חותם של החותמת העליונה שלו. כיון שאחמו החותם העליון של המלך בידו, נטל מפניו אותו רדיוון שהוא עשה.

אם אותו העבד דוחה את החותם העליון של המלך בשכיל אותו החותם שהוא עשה, וدائיתן בז-מטר הוא אותו העבד, משום שעשה קלון בחותם המלך ואני חושש לבבורי, ומשום בך אסור לעם הקדוש לדוחות את חותם המלך העליון ששורה עליינו, משום רדיוון כמה שהם עבדים

(שאנן שעשים).

זה במועד ובחולו של מועד, ובכל שבעת, דכלא שרייא עלהן, שבת דמעלי שבת של ערב שבת - תפלה של יד. שבת של היום - תפליין של ראש.

ובך מסדר הקדוש ברוך הוא את העם הקדוש האהוב שלו, בחל אוטם תפליין שעשו בריוון החותם של המלך, להיות שמורים בכל הארץ. בשבעת מועד, שהם ימים טובים, ותפליין של רבון העולם ממש - מעבירים אותו ריוון, ומניחים את התפליין של רבון העולם. אשר העם הזה, שבדים החותם העליון של המלך.

מי שמניהם תפליין אריך לשמה, ועל זה כתוב ושמחת בחג. בתפליין של רבון העולם אריך לשמה, והשמחת הוו במועד ובחולו של מועד, בתפליין של ראש, ובתפליין של

ריאש, ובתפליין של גזרוע. ביום טוב, מאותו הריח העליון

למלך דברי לנטרא ליה לעבדיה, אמר ליה עבד (חותמא) כדיוקנא דחוותמא דילוי, כל זמנא דההוא כדיוקנא יתחזי עלה, כלל יזועון וידחלון מינך. לבתר מגו רחימיו עילאה, רקא רחים לייה מלכא, יהב בידיה חוותמא דגושפנקא עילאה דיליה, כיון דאחד חוותמא עילאה דמלכא בידיה, שכיך מגניה ההוא כדיוקנא דאייה עבד.

אי ההוא עבד, דחי חוותמא עילאה דמלכא, בגין ההוא חוותמא דאייה עבד, וدائיתן קטולא אייה ההוא עבד, בגין דעבד קלנא בחוותמא דמלכא, ולא חייש ליקרייה. ובגין בך, אסור לעמך קדישא לדחיה חוותמא דמלכא עילאה דשרי עלהן, בגין כדיוקנא דא דיןון עבדים (אן עברי).

האי במועד ובחולו של מועד, וכל שבעת, דכלא שרייא עלהן, שבת דמעלי שבתא, תפלה של יד. שבת דיום, תפליין דרישא.

וזכבי קא מסדר קודש בריך הוא לעמך קדישא רחימה דיליה, בחול איןון תפליין דעבדו כדיוקנא דחוותמא דמלכא, למחיוי נטירין בכל טרין. בשבעת מועד דאיןון יומין טבין, ותפליין דמאי עלה מא ממש. מעברון היהria כדיוקנא, ומחייב תפליין דמאי עלה מא. זכאי עמא דא, דבידן חוותמא עילאה דמלכא.

מן דמנה תפליין, אצטראיך למחרדי. ועל דא כתיב, (דברים טז י) ושמחת בתהgap. בתפליין דמאי עלה מא אצטראיך למחרדי. ותחודה דא, במועד ובחולו של מועד, בתפליין דרישא. ובתפליין דדרועא.

ביום טוב מההוא ריחא עילאה, שמנייך